און בארבני זי אנבות כמונם הַנֶּה. וְאִין זוּלְתַּהְ מַלְבָּנוּ לְחֵיֵי הָעוּלְם הבָא: אָפֶם בַּרְתְּהַ נואַלֵנוּ רְיטוֹת הַבְּישְיה. וְאֵין רוֹמֶה־לְּךְ כוֹשִׁיעָנוּ לְחָהַיַּת הַמֶּתִים:

was well a

יד וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אָל־משָּׁה כְתֹב וָאת וַכָּרוֹן בַפַּפָר וְשִים בְאָוְבֵי יְהוּשֵׁע טו קר־מְחָה אָמְחָה אָת־זָכֶר עמְלֵק מְתַּחַת הַשְּמִים: נַיְבֶּן משֶׁה מִוְבַח ש ויָקְרָא שְּמֵּו יְהֹוָהוֹנְסִי: ויאמֶר בִּייִד עַל־כַּס יָה מְלְחָמֵה לַיהוָה בַּגְמָלֵק מִדֶּר דְר: NED DEDO

. ומהו כס, ולא נאמר "כסא". ואף השם נחלק לחציר. נשבע25 הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם 26 עד שימחה שמו של עמלק27 כולו. וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם

> ורץ להביא בן בקר וברח לפניו בן הבקר וגכגם למערת המכפלה וגכגם אחריו שם, ומצא שם אדם וחוה שוכבים על הממות וישנים וגרוח דולקין עליהם זריח טוב עליחם כריח ניחוח למיכך חמר. את מערת המכפלה לאחוות קבר.

פרקי צכני מועצר

וְיָהָי בִימִי אָחַשְּוַרִושׁ הָוֹא אָחשְׁוַרִושׁ הַמּלֵךְ מַהְדּוֹ וְעד־כּושׁ שְּבָע א א וְעָשְרֵים וּמֵאָה מְדִינָה: בּיָמֶים הָהֵם כַשֶּבֵת הַמֶּלֹךְ אֲחַשֵּוֵרושׁ עַל כְּמֵא בּ מַלְכוּתוֹ אָשֶר בְשׁושָׁן הַבִּירָה: בַשָּבַת שַׁלוֹשׁ לְמִלְבוֹ עָשֶה מִשְׁתָּה לְכִל־ ב שָּׁרָיוּ וַעֵּבָדָיוּ חִילּוּפָּרָס וּמְדִׁי הַפַּרְתְּמִים וְשָּׁרִי הַמְּדִינִות לְפְּנֵיוּ: בְהַרְאתוֹ אֶת־עשֶׁר כְבָּוֹד מִלְכוֹתוֹ וְאֶת־יְלֶּךְ תִּפְאֶרֶת בְּדוּלְתוֹ יָמֵים דּ רַבִּים שְמוּבִים ומָאָת יִום: ובמְלָוֹאת: הַיָּמִים הָאַּבֶּה עָשֶה הַמֶּּלֶךְ לְכָל־ ה הַנֶם הנִמְצְאִים בְּשׁושִׁן הַבִּירָה לְמִנְּדְוֹל וְעִד־קְטֵן מִשְּׁתֶּה שִׁבְעִת יְמֵים בחצר גגת ביתן המלך: WELL HOLL

> בימים ההם כשבת המלך ומשמע בתחילת מלכותו). וכתיב בתריה בשנת שלש למלכו, אמר רבא מאי כשבת, לאחר שנתיישבה דעתו ושמתחילה היה דואג, שיצאו ישראל מתחת ידו, כשיגמרו שבעים שנה לגלות בבל, ועכשיו גתיישבה דעתו), אמר בלשצר חשב

רטעה, אנא חשיבנא ולא טעינא. בע מבולה (אן)

לא־הָגַיִדָה אֶסְתֵּר אֶת־עִמֶה וְאֶת־ י מְּוֹלַדְתָה כִּי מְרְדֶּכֵי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לא־תַגִּיד: וּבְּכְל־יִוֹם וְיוֹם מְרְדֵּכִי יא מְתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצְר בִית־הַנְּשֵׁים לְדַּעִת אֶת־שְּלְוֹם אֶסְתֵׁר ומַה־יֵעְשֶׁה

(יא) ומה יעשה בה זה אחד משני לדיקים שניתן להם רמז ישועה דוד ומרדכי דוד שנאמר (שמואל א יז) גם את הארי גם הדוב הכה עבדך אמר לא בא לידי דבר זה אלא לסמוך עליו להלחם עם זה וכן מרדכי אמר לא אירע ללדקת זו שתלקח למשכב ערל אלא שעתידה לקום להושיע לישראל לפיכך היה מחזר לדעת מה יהא בסופה. (Fr 301

ייאמר המן למלה אחשורוש ישנו עם־אחָד מְפָזֵר ומְפַרְד בִין הַעמִים בְכֵל מְדִינות מקבית היהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך ס אין־שוָה לָהניחם: אם־על־המֶלֶךְ טוב יְכַתבּ.לִאבְדָם וְעְשֶׁרֶת אְלְפִים כבריבסף אשקול עליידי עשי המלאכה להביא אליגנזי המלך: ייִסר המַלךְ אַת־טבעתו מֵּצְל יְדָו וְיִרְבָׁה לִהְמָן בְּן־המְדֵּתְא הָאַנְנֵי יא צרר היהודים: ייאמר המלך להמן הכסף נחון לך והעם לעשות בו יב במוב בתיבים.

13 NSGU - NOVE - NOW NEW

א"ל אחשורוש הואיל ואתה מבקש לקחתם ממני, אם אותם היהודים שהם משכימים ואומרים (דברים ו, ד. :: אלקינר ה' אחד, איני מוכרן לך, שהם פקדון בידי. ומתיירא אני שלא יעשה לי כשם שעשה לפרעה ולסיחון ולעוג ולשלשים ואחד מלכים ולסיסרא וליבין ולסנחריב, זכור אני מה שעשה לנבוכדנצר שהחריב את ביתו, שנתענה עם כל חיה ועם כל בהמה, וכן לבלשצר, ועליהם הכתוב אומר (איוב יב, יג) משגיא לגוים ויאבדם, אף אני קשה לי, א"ל המי אמת הן כל הדברים שאמרת, שהיו בזמי שהקב״ה רצוי להם, אבל עכשיו שנחרב ביתו ומקדשו הוא כעוס עליהם, א"ל אני סוכב לך חשבון ס׳ ריבוא, כשיצאו ממצרים נתנו ס׳ ריבוא בקע לגלגלת, והרי עולה מבקע לגלגלת עשרת

אני שוקל לך, לכך גאמר ועשרת אלפים ככר כסף. אלכל הערה שאה" 200x

אלפים ככר כסף, ובשביל שהם שוקלין להקב"ה

הוא אחשורוש, אשר בימיו נאמר (ישעיה גב, ג) חגם נמכרתם ולא בכסף תגאלו, ד"א שבימיו היו דומין ישראל ליונה שעוברת על פי השובך ולא היתה יכולה ליכנס. מפני הנחש שהיה בפנים, ולצאת אינה יכולה מפני שהנין עומד מבחוץ, כך היו ישראל אומרים, אם נברח למדינות רחוקות, כבר כתב עלינו המן לארבע רוחות העולם להשמיד להרוג ולאבד (להלן ג, יג), אם נהיה בשושן הבירה, כבר אנו מסורין בידם, לקיים מה שאמר משה (דברים כח. סר) והיו חייך תלואים לך מנגד י (שת)

תכתב ואת לחור אוזרק תנה נברא יהלל יה . וכי עד עכשו עתידה אומה אחרת להבראות שהוא אופר ועם נברא , אלא א"ר יהודה בר" סימון זה דורו של מרדכי שנכרא בריה חרשה שנים שמתנה תנונים בר

בימים ההם, זה הוא אחד מן המקומות שהיו מלאכי השרת מדדין פיתקין (כמי שמודיע תרעומתו למלך ע"י הטלת כתב תרעומת לפניו. יפ"ע) לפני הקב"ה, שהיו אומרים לפניו, רבש"ע בית המקדש חרב (ע"פ מאמרו שביטל מלאכת ביהמ"ק. שם) ורשע זה יושב ועושה מרזיחין, אמר להם תנו ימים כנגד ימים, הה"ד (נחמיה יג, טו) בימים ההמה ראיתי ביהודה דורכים גתות בשבת וגו' (דבימים ההם הכא יתירא הוא וכו׳ להכי קאמר דלדרשא אתא לרמוז על חלול שבת שנאמר בו בימים ההם ראיתי וגו׳,

שבעון זה ניתנה שלוה לאחשורוש. עב כם כבה

כֹמוֹב לַב-נַמֶּלֶךְ בַּנֵּין אָמֵּר בְּיִמְ בִּוֹתָא חַרְבוּבְׁא בִּנְתָא וַאֲבַנְתָא זַתַר וְכַרְכֹס שִׁבְעַת הַפָּרִיסִים הַקְּשֵׁרְתִים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְּוַרְוֹש: אכור ר' דויא בר אבא א"ר יוחנן כל, המשמר שבת כהלכתו אפ" עובד ע"ז לְהָבִיא אֶת־וַשְּתִּי הַמַּלְבֵה לִפְבֵי הַמָּלֶךְ בְּכֵעָר מַלְכֵּוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים יא [כדור] אנוש מוחלין לו שנאמר "אשרי אנושישעיה וְהַשְּׁרִים ֹ אֶת־יָפְיָה כִּי־טובָת מַרְאָה הִיא: וַתְּמָאַׁן הַמֵּלְכֵּה וַשְּׁתִּי לְבוֹא יבּ יעשה זאת ונו' מחללו אל תקרי מחללו אלא בְּדְבִר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיֵד הַסְרִיסֵים וַיִּקְצְרְ הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתְוֹ בְּצְרָה מחול לו אמר רב יהודה אמר רב אלמלי שמרו ישראל שבת "ראשונה לא שלמה בהן DAION AFTEN אומה ולשון שנאמר °ויהי ביום השביעי יצאוסמים מן העם ללקום וכתיב בתריה ויבא עמלק והענין, שאמרו במדתשייי שכל מקום שנאמר מלך 20, 30 Vice סתם זה הקב"ה, וע"ז קשה להו 'אטו על האידנא לא טב לב המלך ביין'. פי' כי ודאי אין הנאה להקב"ה ביינם"". נומ"ש האידנא שכתוב 'כטוב לב המלך' יותר משאר ימים!יי ומשני דהאידנא שבת היה נולאו איינם קאי אלא!יי יטוב לב המלךי ביין של ישראל, שאוכלים שבמדה שאדם מודד ושותים ועוסקים בדברי תורה, אבל באומות העולםיי אוכלים ושותים ועוסקים בדברי תיפלות ואין להקב"ה הנאה מהם כלל. ואף בסעודתו של אותו רשע הללו אומרים פרסיות נאות והללו

בה מודדין לו, מלמד שהיתה ושתי הרשעה אומרים מדיות נאות כו'. והיינו מפני שושתי עשתה משתה לנשים בבית המלכות והיה כל מביאה בנות ישראל, ומפשיטן ערומות ועושה אחד שומע קול אשתו, והיו"ו מדברין אודות נשותיהן: בהן מלאכה בשבת, ולפיכך נגזר עליה שתשחט ערומה כשבתן, היינו דכתיב (להלן ב, א) אחר הדברים האלה כשוך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה,

(b) WELLE (ed) כשם שעשתה כך נגזר עליה.

ותיטב הנערה ט בְעֵינִיוֹ וַתִּשֶּׁא חֶסֶד לְפָנִיוֹ וַיְבַהֵל אֶת־תַּמְרוּכֻיהָ וְאֶת־מָנוֹתָהָ לְתַת לָה וְאֵת שֶׁבַע הַגְּעָרות הָרְאָיות לֶתֶת־לֶה מִבֵּית הַמֵֶּלֶךְ וַיְשַׁבֶּהָ וְאֶת־נַצְרוֹתֶיהָ לְטִוֹב בֵּית הַנָּשִׁים: mois allen

> ראת שבע הנערות, אמר רבא שהיתה מונה בהן ימי שבת (שהיתה משרתת לה אחת באחד בשבת ואחת בשני בשבת וכו' וכן כולן וכשהגיע יום שפחה של שבת יודעת שהיום

150 WWW (12) שבת). (0.0) 191

ובתרגום: קדמאה כחד בשבתא רוקעיתא בתרין בשבתא גנוניתא כתלת כשכתא נהוריתא בארכע כשכתא רוחשיתא

בחמש בשבתא חורפיתא בשתא כשכתא רגועיתא כיומא 10 15 2 Well דשבתא.

(19)

יוהמשמשת לפניה ביום ראשון קראה שמה חולתא, לשון התחלה. כענין ובראשית י חן הוא החל להיות גבר בארין. ושל יום השני רקועיתא. על שם מה שנברא כיום השני, והוא הרקיע.

ושל יום השלישי קראה גנוניתא. על שם מה שנברא כו, והוא תרשא הארץ עשב מזריע זרע יעץ עושה פרי, והוא כעין גן אשר בו מיני דשאים ואילנות, וגנוניתא כמו גננית כלומר בעלת הגן. ישל יום רביעי קראה נהוריתא. כי בו נתלו

ושל יום חמישי קראה רחושיתא. על שם ישרצו המים ותרגומו ירחשון מיא והדבר מבואר. ושל יום ששי שמה חורפיתא. וביאורו ממהרת. כהא דאמריגן בגמרא וסנהדרין ע:ן דאמר להו ר' חייא כר אבא לבנוי אחריפו עולו אחריפו פוקו, פי' מהרו. ולפי דאמרינן בנמרא ושבת קיז:ו אמר רב חסדא לעולם ישכים אדם להוצאת שבת שנאמר ושמות טו הן והיה ביום הששי והכינו

את אשר יכיאו והכינו לאלתר PAPER SNE'S

שקולה בנגד כל המצות י וכה"א (ההלים נה) כי הןא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו (כח) היום אם בקולו תשמעו . א"ר יוחנן אמר הקב"ה לישראל אע"ם שנתתי קצבה לקץ שיבא בין עושין תשובה בין שאין עושין בעונתה היא באה י " אם עושין תשובה אסילו יום אחד אני מביא אותה שלא בעונתה . הני היום אם בקולו תשמעו : וכשם שמצינו שעל כל המצות בן דוד בא י על שמירת יום אחד של שבת בן דוד בא ילמי שהשבת שקולה כגגד כל המצות י かかつ とうかと MES - נאמר (נחמיה מ) ועל הר סיני ירדת ודברת עמהם מה כתיב אהריו ואת שבת קדשך (כי) הודעת להם י אמר להם הקב"ה לישראל אם תוכו לשמור שבת מעלה אני עליכם כאלו

(מו) היושבת בנגים חברים מקשיבים לקולך השמיעני . רבי נתן

בשם רבי אתא אמר למלך שבעם על עבדיו וחבשן בבית קולין. מה

עשה המלך גמל כל קצרקמין שלו ועבדיו והלך לשמוע מה היו מן הן

אומרים שמע שהיו אומרים אדונינו המלך הוא שבחנו הוא היינו . אל

נחשר לאדונינו המלך לעולם. אשר לתם בני הנביהו קולכם כדי שישמעו

חברים שעל נביכם. כך אע"פ שישראל עוסקין במלאכתן כל ששת ימים.

ביום השבת משבימים ובאים לבית הבנסת וקורין ק"ש ועוברין לפני

התיבה וקורין בתורה ומפטירין בנביא . והקב"ה אומר להם. בני הנביהו

קולכם כדי שישמעו חברים . ואין חברים אלא מה"ש. כג ותנו דעתכם שלא

תשנאו זה את זה . ולא תקנאו זה את זה . ולא תחרהרו זה עם זה . ולא

תביישו זה לזה . שלא יאמרו מה"ש לפניו . רבש"ע תורה שנתת להם לישראל

אינן עוסקי: בה. והרי איבה וקנאה ושנאה ותחרות ב ניהם ואהם מקיימים אותה בשלום. בר קפרא אמר למה קרא למה"ש חברים. לפי שאין ביניהם

איבה וקנאה ושנאה ותחרות ומינות ופלונת דברים. שנופ כיה ה

ישראל את השבת כראוי אסילו יום אחד בן דוד בא י למה שהיא

שמרתם כל המצות שבתורה ואם חללתם אותה מעלה אני עליכם כאלו חללתם כל המצות " וכן הוא אומר (ישעיה ס) שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רעי" בעת שאדם שומר את השבת גוור גזירה והקב"ה מקיימה שנאמר (שם מו) אם תשיב משבת רגלך י מה כתיב אחריו (בר) אז תתענג על ה' י כמה דתימא (ההלים לו) והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך י かっつ いろん

בַּיּוֹם הַשְּבִיעִי י

(36) K369

3,0 (3, C, d

פב א'ר לוי ' אם משמרים

7/65

הגה וּמְכָּל מָקוֹם גַּם בַּלַיִלָה (מ) יִשְׁמַח (ג) וְיַרְבֶּה קְצֶת בִּסְעוּדָה (תשובת מהרי"ב): DRY MY OIR VIEW

(ג) וְיַרְבֶּה קְצָת בִּסְעוּרָה. וַאַפִּלוּ כְּשֶׁחָל הַי״ד בְּמוֹצֶאֵי־שַׁבָּת, דְּעָשָה סְעוּרָה חֲשׁוּבָה בִּסְעוּרָה שְׁלִישִׁית, מִכָּל מָקוֹם צָרִיךְ לְהַרְבּוֹת קְצָת בַּלַיְלָה לְכְבוֹד פּוּרִים, אַךְ אִינָה סְעוּדָה כְּמוֹ לְמָחָר, דְשָׁם צָרִיךְ לְהַרְבּוֹת יוֹתֵר. כָּתְבוּ הָאַחֲרוֹנִים דְּנֶכוֹן לְלְבֹּשׁ בּגְדֵי־שַׁבָּת בַּם־בֵּן מִבָּעֶרֶב, וְיִמְצָא אַחַר־כָּךְ בְּבִיתוֹ וֵרוֹת דּוֹלְקוֹת וְשַׁלְחָן עָרוּךְ וּמְטָה מְצַעַת: